

ယုံကြည်သူအတွက်ကြွလာခြင်း

ယုံကြည်သူများကို မယုံကြည်သူများနှင့် ခွဲခြားခြင်းငှါ ကြွလာ မည်။
ကြိတ်ဆုံ ကြိတ်ဆုံသောသူ မှန်ပေးသောသူနှင့် တွင် တပည့်တော်ကို သိမ်းယူ၍
တပည့်တော်ကို ခေရစ်ရသောသူ၊ လယ်၌ ခြံသော သူနှင့်ပေးသောသူတို့တွင် တပည့်တော်
ကို သိမ်းယူ၍ တပည့်တော်ကို ခေရစ်ရသောသူ (ငါ့၊ ငါ့၊ ငါ့၊ ငါ့)

ကြွလာခြင်းသည် ဂုဏ်တရား ဖြစ်လိမ့်မည်။

မမြော်လင့် မထင်မှတ်သော အချိန်၊ တခဏခြင်း၊ မျက်စိတမိုက်၌ ဖြစ်လိမ့်
မည်။

သခင်ဘုရားသည် ကြွေးကြော်ခြင်း၊ ကောင်းကင်ထမနိမင်း၊ ဝေသံပေး
ခြင်း၊ ဘုရားသခင်၏ ဝမ်းဗိုက်ကို ဖူးသိခြင်းနှင့်တကွ၊ ကောင်းကင်ဘုံမှ ကိုယ်တိုင်
ဆင်းသက်တော်မူ၍ ခေရစ်တော်၌ သေသွေးသောသူတို့သည် ဝေဇီး၊ သမမြောက် ကြွညီမိ
မည်။ ထိုဝေဇီး ဝေသက်ရှင်၍ ကျန်ကြွင်းသော ငါတို့သည် ဝေကာသ ကောင်းကင်၌
သခင်ဘုရားဝမ်းဗိုက်ကို ရောက်စေခြင်း၊ ထိုသူတို့နှင့်တကွ ခြင်း၊ ဝမ်းဗိုက်ကို
ချီဆောင်ခြင်းကို ခံရသောအခါ၌ သခင်ဘုရားနှင့်ဝေဇီး ဝေဇီးမပြတ် ခေရ
ကြွညီမိမည်။ (ဝသက၊ ၄၁၆-၁၇)

ယုံကြည်သူများကိုတရားစီရင်စဉ်။

ကယ်တင်ခြင်း ရပြီးနောက် မိမိတို့၏ အကျင့်များ (အလုပ်)ကို
စစ်ဆေးမည်။ ခရစ်တော်၏ တရားပလ္လင်၌ ဖြစ်သည်။ (၂ကော၊ ၅:၁၀)
အချို့သော သူများ ဆုလဒ်များကိုရရှိပြီး၊ အချို့ ရှက်ခြင်းကို ခံရလိမ့်
မည်။ ယုံကြည် သူများကို တရားစီရင်ပြီးနောက် သုံးသငယ်၏ မင်္ဂလာ
ဆောင် ညစာ စားပွဲသို့ ဝင်စားကြရပေမည်။ ဤပွဲ၏ လှပခြင်းနှင့် အံ့ဩ
ဘွယ် ဖြစ်ခြင်းကို စာဖြင့် ရေးသား၍ မမိနိုင်ပါ။ ယုံကြည်သူများသည်
ခရစ်တော် ၏ သတို့သမီး ဖြစ်ခြင်းနှင့် သူ့ကိုချစ်လျက် သူ၏ ချစ်ခြင်း
မေတ္တာကို တသက်လုံး ထာဝရ ခံစားရပေမည်။

မယုံကြည်သူများ အဘယ်ကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်နည်း။

ယုံကြည်သူများ ခရစ်တော်နှင့်အတူ ကောင်းကင်၌ ရှိနေချိန်
တွင် မယုံကြည်သူများသည် ဤမြေပေါ်၌ ကြီးစွာသော ဒုက္ခ ကာလကိုရင်
ဆိုင်တွေ့ကြုံရပေမည်။ မကောင်းမှုနှင့် ဆိုးသွမ်းမှုများ ပေါများ လာ မည်။
ကမ္ဘာကြီး၌တစ်မျှမကြားဘူးသောကြောက်မက်ဘွယ်စွာပွဲများ၊ အစာ ငတ်
ခြင်း ဘေးများ၊ မြေငလျင်လှုပ်ခြင်း များနှင့် ရောဂါဘယ ဘေး များ
ကိုရင်ဆိုင် တွေ့ကြုံရပေမည်။

ဤကာလကို ဘေးဒဏ်ကြီးကာလ ဟုခေါ်ပါသည်။ ဤကာလ
၌ အန္တိခရစ်သည် တန်ခိုးကိုရပြီး ဘုရားသခင်နှင့် ခရစ်တော်ကို ဆန့်ကျင်
လိမ့်မည်။ ကြီးစွာသောတန်ခိုး၊ နိမိတ်လက္ခဏာများကို ပြပေးလိမ့်မည်။
သူ၏တန်ခိုးသည် ဘုရားထံမှ မဟုတ်ဘဲ၊ စာတန် ထံမှ
ဖြစ်သည်။ သူ၏ နိမိတ်တန်ခိုးများဖြင့် ကမ္ဘာကြီးတစ်လုံးကို
ထိန်းချုပ်ပိုင်ဆိုင်ပေးလိမ့်မည်။ သူ၏ အမှတ်တံဆိပ် (၆၆၆)
မပါလျှင် ရောင်းခြင်း၊ ဝယ်ခြင်းအခွင့် မရပေ။ သူ၏
အမှတ်တံဆိပ်ကို ခံယူပြီး၊ သူ့ကိုကိုးကွယ်ရန် တောင်းဆို
ပေးလိမ့်မည်။ ငြင်းပယ်ပါက အသေသတ်ခြင်းကို ခံရပေမည်။
သို့သော် သူ၏ အမှတ်တံဆိပ် (၆၆၆)ကို ခံယူပြီး၊ သူ့ကို
ကိုးကွယ်သူများသည်၊ ငရဲမီးအိုင်၌ မိမိတို့အတို ထာဝရ
ခံစားရပေလိမ့်မည်။ (ဗျာ၊ ၁၄:၉-၁၁)
ခရစ်တော်သည် ကမ္ဘာမြေပေါ်သို့ ကြီးစွာသော တန်ခိုးနှင့် ဘုန်းဖြင့်
ပြန်လည် ကြွလာမည်။

သခင်ယေရှုသည် ဘုရား၏ သတ်မှတ်ထားသော အချိန်၌
သန့်ရှင်း သူများနှင့်၎င်း တန်ခိုးကြီးသော ကောင်းကင်တမန် များနှင့်၎င်း
ပြန်လာမည်။ ဘုန်းနှင့်၊ တန်ခိုးနှင့် ကြွလာ၍ အန္တိခရစ်နှင့် သူ၏
နောက်လိုက်များကို ဖျက်ဆီးပြီး ဘေးဒဏ်ကြီးကာလကို အဆုံးသတ်
ပေးလိမ့်မည်။ (၂သက်၊ ၁၃:၇-၈) ယေရှုခရစ်တော်သည် ဤမြေပေါ်၌ ဘုရင်
အဖြစ် ရိုးစံ တော်မူလိမ့်မည်။

အန္တိခရစ်ကို ဖျက်ဆီးပြီးနောက် ခရစ်တော်သည် အနစ် တစ်
ထောင် အုပ်စိုးပြီး၊ ယုံကြည်သူများလည်း သူနှင့်အတူ စိုးစံ ပေးလိမ့် မည်။
(ဗျာ၊ ၅:၁၀၊ ၂၀:၄) စာတန်ကို အနစ် တထောင် ချည်နှောင်ပြီး၊ မည်သူကိုမျှ
မနှောင့်ယှက်ရ။ ဘုရား၏ သားတော်သည် ဖြောင့်မတ်စွာ အုပ်ချုပ်
ပေးလိမ့်မည်။ 'ထာဝရဘုရားသည် တပြည်လုံးတွင် ရှင်ဘုရင် ဖြစ်တော်
မူမည်။' (ဇာခရ၊ ၁၄:၉) 'မြေကြီးသားတို့ကို တရားသဖြင့် စီရင် တော်မူ၏။
လူမျိုးတို့အား ဖြောင့်မတ်စွာသော စီရင်ခြင်းကို ပြုတော်မူ၏။' (ဆာ၊ ၉:၈)။
စစ်ဘေးမရှိ၊ အငတ်ဘေးမရှိ၊ ရောဂါဘေး မရှိ၊ လူအားလုံး ငြိမ်းအေး

ခြင်းနှင့် သင့်တင့်အဆင်ပြေစွာ နေကြရလိမ့်မည်။ တိရစ္ဆာန် များ လည်း
ပြောင်းလဲ၍ ကြီးနိုင်ငယ်ညှင်း မရှိတော့ပေ။ သူငယ်များအား ထာဝရ
ဘုရား၏ အကြောင်းကို သင်ပေးလိမ့်မည်။ မြေကြီးတပြည်လုံး
ခရစ်တော်သည် ဘုရင်ဖြစ်ကြောင်းကို အကြီးဆုံးမှ အငယ်ဆုံးတိုင် သိကြ
ပေးလိမ့်မည်။ (ယော၊ ၁:၁၁)

အနစ်တထောင် ပြီးနောက် စာတန်သည် တခဏ လွတ်ခြင်း
ခံရပြီး လူများကို တဖန် လှည့်ဖြားပေးမည်။ တကြိမ်ထပ်မံ၍ စာတန်နှင့်
နောက်လိုက်များသည် ဘုရားသခင်နှင့် သားတော်ယေရှုခရစ်ကို ပုန်ကန်
ကြလိမ့်မည်။ ဤတကြိမ်၌ ကောင်းကင်မှ မီးကျ၍ ရန်သူများကို ဖျက်ဆီး
ပြီး၊ စာတန်ကို ငရဲမီးအိုင်ထဲသို့ အပြီးအပိုင် ချပစ်ပေးလိမ့်မည်။ နောက်
တဖန် ဘယ်သောအခါမျှ လှည့်ဖြားခြင်းနှင့် ဘေးဒုက္ခ မပေးနိုင်
တော့ပေ။

သူတို့ကို လှည့်ဖြားသော ဗာနီပုတ်ကိုသည်း။ သားရဲနှင့် မိစ္ဆာ ပရောဖက်
ရှိရား၊ ကန်နှင့် ရောနောသော စီးခိုင်ထံသို့ ချပစ်လျှော့၊ သူတို့သည် နေ့ည မပြတ်
ကမ္ဘာ ဝေဆက်ဆက် ပြင်းစွာသော ဝေဒနာကို ခံရကြလေအံ့။ (ဗျာ၊ ၂၀:၁၀)

မယုံကြည်သူများ တရားစီရင်ခြင်း ခံရကြပေလိမ့်မည်။

စာတန်ကို ငရဲမီးအိုင်ထဲ ချပြီးနောက် သေလွန်ပြီးသော၊ မတ
ရားသော မြေကြီးသားအပေါင်းတို့သည် တရားစီရင်ခြင်းကို ခံရကြမည်။
ဖြူသော ပလ္လင်ကြီး၌ တရားစီရင်ခြင်းကို ခံရမည်။ တရားသူကြီးသည်
ခရစ်တော်ပင် ဖြစ်သည်။ ခမည်းတော်သည် တရားစီရင်ခြင်း ရှိသမျှကို
သားတော်အား အပ်ပေးတော်မူ၏။ သားတော်ကို ကယ်တင်ရှင်အဖြစ်
ငြင်းပယ်သော သူသည် ဤအချိန်၌ ခရစ်တော်ကို တရားသူကြီး အဖြစ်နှင့်
ရင်ဆိုင်ရပေ လိမ့်မည်။ သူတို့၏ အကျင့်အတိုင်း စီရင်ခြင်းကို ခံရမည်။
အချို့ ပြင်းစွာ အပြစ်ပေးခြင်းကို ခံရမည်။ (လု၊ ၁၂:၄၇-၄၈)

ဝေသက်စာစောင်၌ စာရင်းမဝင်သောသူ ခြံသမျှတို့သည်လည်း။ စီးခိုင်
ထံသို့ ချပစ်လေ၏။ (ဗျာ၊ ၂၀:၁၅)။

ကောင်းကင်သစ်နှင့်မြေကြီးသစ်။

ပလ္လင်ဖြူ တရားစီရင်ခြင်းပြီး၍ ကမ္ဘာဟောင်းကို မီးနှင့်
ဖျက်ဆီးပြီးသောအခါ ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင်သစ်နှင့် မြေကြီးသစ်
ကိုဖန်ဆင်း ပေးမည်။ ဘယ်သောအခါမျှ အပြစ် မရှိတော့ပေ။ ယုံကြည်သူ
များသည် သခင်ယေရှုနှင့်အတူကောင်းကင်၌ ထာဝစဉ် အတူရှိပေလိမ့်
မည်။ ယေရှုသည် ဧကန်အမှန်၊ တဖန်အမြန် ပြန်ကြွလာမည်။ အဘယ်
ကဲ့သို့ သိနိုင်မည်နည်း။ ပြန်ကြွလာခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ကျမ်းစာ၌ နိမိတ်
လက္ခဏာ များပေးထားပါသည်။ ကြွမလာခင် စစ်ဘေးများ၊ ငလျင်
လှုပ်ခြင်းများ၊ ငတ်မွတ်ခြင်းများနှင့် ရောဂါဘေးများ
ပေါများမည်။ မ တရားမူများနှင့် ဆိုးသွမ်းမှု
များပြားလာမည်။ ဂျူးလူမျိုးများ နိုင်ငံ ပြန်လည်ရရှိပြီး
ဂျေရုဆလင်မြို့ကို ပြန်လည် ပိုင်ဆိုင်မည်။ (မ၊ ၂၄ နှင့်
လု၊ ၂၁)။ ဤအရာများ ယခု ပြည်စုံလာခြင်းဖြင့်
ယေရှုတဖန် အမြန် ပြန်ကြွလာမည်ဖြစ်ကြောင်းကို
သိနိုင်ပါသည်။

တစ်စုံတစ်ဦးသည် ပြန်ကြွလာမည့် အချိန်
ကို အတိအကျ သိနိုင် ပါသလား။ ထို အချိန် နာရီ ကိုကား အဘယ်သူမျှ
မသိ (မ၊ ၂၄:၃၆)

သခင်ယေရှု ပြန်လာမည့်အချိန်ကို မသိရသောကြောင့် ကြွလာ
ခြင်း ဆိုင်ရာ အမှန်တရား များကိုကျမ်းစာက ပေးထားပါသည်။

၁။ အချိန်တိုင်း၊ နာရီတိုင်း ဖြစ်နိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် ပြင်ဆင်လျှက် နေကြလော့၊ ဝေကြောင်းမူကား
သင်တို့ မဝင်မမှတ်သော ဝေချိန်နာရီ၌ လူသားသည် ကြွလာလိမ့်မည်။ (မ၊ ၂၄:၄၄)
၂။ ချက်ခြင်း ဖြစ်လာနိုင်သည်။

ယုံကြည်သူအတွက် ကြွလာခြင်းသည် ရုတ်တရက် အဖြစ်
အပျက် ဖြစ်သည်။ ကျမ်းစာက 'မျက်စိတမိုက်' ဟုပြောထားသည်။
(၁ကော၊ ၁၅:၅၂)

၃။ အမှန် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်သောသူများအတွက် သာလျှင် ဖြစ်
သည်။

'ခရစ်တော်၌' ရှိသောသူသာလျှင် သခင်ဘုရား ထံတော်ရှိရာ
မိုးတိမ် ပေါ်သို့ ချီဆောင်ခြင်း ခံရမည်။ (၁သက်၊ ၄:၁၆-၁၇)
ကျွန်ုပ်တို့ မည်ကဲ့သို့ အဆင်သင့် ပြင်ဆင်လျှက် နေရမည်နည်း။

“ဆရာမ ဘာဖြစ်တာလဲ” “ထုံးစံအတိုင်းပေါ့ရှင် သွေးလျှာရှင်နဲ့ သွေးအလျှာ ခံတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ဈေးမတည့်လို့ စကားများနေကြတာပေါ့” ဆရာမ စကားကို ကျွန်တော် သိပ်နားမရှင်းလို့ မျက်လုံးကြီး ပြူးပြီး ပြန်ကြည့်နေမိ တော့ ဆရာမက ဆက်ပြီး “ကိုအတာကြီး သောင်းကျန်းနေတာရှင်၊ သူ လျှာတဲ့ သွေးတစ်ပုလင်းကို သွေးလို့တဲ့ လူနာရှင်က ကြိုက်ဈေး မပေးလို့ဆိုပြီး ဆူဆူပူပူ လုပ်နေတာလေ။ သူက အမြဲတန်း အဲဒီလိုဘဲ၊ သွေးလျှာတာ စေတနာ သန့်သန့်နဲ့ လျှာတာ မဟုတ်ဘူး။ အသပြာ သွေး အလျှာရှင် စစ်စစ် က သူဘဲ” ဆရာမလေးက မွဲကာရွဲကာနဲ့ ပြောတော့ ကျွန်တော်လဲ တော်တော် ခံပြင်းသွားမိပါတယ်။ ကိုအတာကြီး ဆိုတာ ဘယ်သူလဲလို့ သိချင်စိတ် ပြင်းပြလာပါတယ်။ ခေါင်းတစ်ချက်ထောင်ကြည့်လိုက်တော့ ဆရာမလေးက “ဟာ မလှုပ်နဲ့လေ အစ်ကို၊ ငြိမ်ငြိမ်နေပါ။ မပြီးသေးဘူးရှင်” လို့ပြောရှာပါတယ်။ ဟုတ်ပေါ့၊ ကျွန်တော့် ကိုယ်မှာလဲ သွေးပုလင်း တန်းလန်း ပိုက်တန်းလန်း ဖြစ်နေတော့ လှုပ်လို့မရဘူးလေ။ ဒီနေ့မှာဘဲ သွေးက အစီး နှေး နေသလိုဘဲ။ ကိုယ်ထဲက ထွက်လာတဲ့သွေးတွေ ပုလင်းထဲ မြန်မြန် ပြည့်သွား ရင် ကိုအတာကြီး ဆိုတာ ဘယ်သူလဲလို့ ပြေးကြည့်ချင်စိတ်တွေ ပေါ်လာနေ လို့ပေါ့။ ဟော ပြောပြောဆိုဆို ကို အတာကြီး ဆိုတဲ့လူ ကျွန်တော့် အခန်း ရှေ့မှာ ရပ်ပြီး အော်ကြီး ဟစ်ကျယ် ပြောနေတာကို မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့ လိုက်ရပါတယ်။ “မလိုချင်ဘူးဗျာ ကျုပ် လိုချင်တဲ့ ဈေး မပေးရင် နောက် ဘယ် တော့မှ သွေးလျှာပေးပါအုံး၊ သွေးအရေးပေါ် လိုနေလို့ပါဆိုတဲ့ စကား လာ မပြောနဲ့” ဪ ငါ့ လတ်စသတ်တော့ ဒေါနဲ့မောနဲ့ ငွေတောင်းနေတဲ့ သူက ခုနလေးတင် ကျွန်တော့် ကုတင်ဘေးနားမှာ ကျွန်တော့်နဲ့ ကုတင်ချင်း ကပ်လျက် ရင်ပေါင်တန်း အိပ်ပြီး သွေးလျှာသွားတဲ့ သွေးလျှာရှင် တစ် ယောက်ဘဲ။ ကျွန်တော် သွေးလာလျှာတိုင်း သူနဲ့ နှစ်ခါလောက် ဆုံဖူး ထားတော့ နာမည် မသိလေမဲ့ မျက်မှန်း တန်းမိနေတာ ကြာခဲ့ပြီ။ ဒီနေ့မှ သူသွေးလျှာတာ အမဲမဲ့ စေတနာနဲ့ အလကား လျှာတာမဟုတ်ဘဲ အသပြာနဲ့ စီးပွားဖြစ် လျှာနေမှန်း သိရတော့တယ်။ စိတ်ထဲမှာ မကောင်းမိသလို ရင်ထဲမှာလဲ ဒေါသက ထောင်းကနဲ ထွက်သွားပါတယ်။ “လူနာရှင်က သနား စရာပဲ။ သားလေး တစ်ယောက်တည်း မွေးထားတာ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ နှာခေါင်း သွေးယိုရာက ဆေးရုံတင်တော့မှ သွေးကင်ဆာ ဖြစ်နေမှန်း သိရတဲ့ မိသားစုပေါ့။ သွေးက သောက်သောက်လဲ လိုတယ်လေ။ သွေးသွင်းတိုင်း သွေးလျှာရှင် လိုက်ရှာရတာလဲ တစ်ဒုက္ခ၊ သွေးတွေကလဲ အရင်ကလို အလကား မရတော့ဘူး။ ငွေနဲ့ ပြန်ဝယ်နေရတော့ ငွေမတတ်နိုင်တဲ့ ဆင်းရဲသား၊ တစ်နေ့လုပ်မှ တစ်နေ့စားရတဲ့ မိသားစု ဖြစ်နေတော့ ဒုက္ခ တွေတော့တာပေါ့။ အဲဒါ ကိုအတာကြီးက သူလိုချင်တဲ့ ဈေးမပေးလို့ နောက်တစ်ခါ သွေးလုံးဝ မလျှာတော့ဘူးဆိုပြီး ရန်ဖြစ်နေကြ တာလေ” ဆရာမ စကားဆုံးတော့ ကျွန်တော် ဒေါသ ဖြစ်လိုက်တာ ပြောမနေပါနဲ့တော့။ အခုချက်ခြင်း ကုတင် ပေါ်က ဆင်း၊ ကိုအတာကြီး ဆိုတဲ့သူကို မျက်နှာချင်းဆိုင်၊ လက်ညှိုးငေါက်ငေါက် ထိုးပြီး အပြစ်တင် စကား တစ်ခုခု ပြောလိုက်ချင်စိတ် ပေါက်လာမိတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင် ကိုက အခု အချိန်မှာ သွေးပိုက်တန်းလန်း၊ ဆေးထိုးအပ် တန်းလန်း၊ သွေးပုလင်း တန်းလန်းနဲ့ ကုတင်ပေါ်မှာ သွေးလျှာတာ သွေးဖောက်လက်စ တစ်ဝက် တစ်ပျက် တန်းလန်းကြီး ဖြစ်နေတော့ ဘာမှ လုပ်လို့မရဘူး။ ဒီလို နေ့မျိုးမှ ကိုယ်ခန္ဓာထဲက သွေးထွက်နှုန်း ပိုနှေးနေသလို ခံစားမိပြန်သလို သွေးပုလင်း ကလဲ ပြည့်ခဲ လိုက်တာလို့ ထင်နေမိပါတော့တယ်။

ရန်ပွဲ စဲသွားလို့ ထင်ပါရဲ့ အသံဗလံတွေ တိတ်သွားချိန်မှ ကျွန်တော့် သွေးပုလင်းကလဲ ပြည့်သွားတာမို့ ကုတင်ပေါ်က ချက်ခြင်း ထလိုက်ချိန်မှာ ဆရာဝန်က “သွေးဖောက် ပြီးပြီးချင်း ချက်ချင်း မထရဘူး။ ကုတင် ပေါ် ၁၅ မိနစ်လောက် မှိန်းနေပါ ” လို့ လှမ်းသတိပေးပါတယ်။ သွေး လျှာတာ အကြိမ် အရေအတွက် မနည်းတော့တာမို့ ဒီအချက်ကို ကျွန်တော် သိထားပေမဲ့ ကိုအတာကြီး ကို တွေ့ချင်နေတာမို့ ပြုန်းကန် ထလိုက်မိတာပါ။ ဆရာဝန် ကျေနပ်အောင် ၅မိနစ်လောက် မှိန်းနေလိုက်ပြီးတော့ သွေးလျှာ စာအုပ်ထဲမှာ ဆရာဝန် လက်မှတ်ထိုးပေးလိုက်တာနဲ့ သွေးလျှာခန်းထဲကနေ ကျွန်တော် ကသောကမျော ပြေးထွက်လာခဲ့မိပါတယ်။ ကိုအတာကြီးရဲ့ အရိပ်အယောင်ကို လုံးဝ မမြင်ရတော့ပါ။

အခန်း (၂) မဂ္ဂဇင်း စာအုပ်ထဲမှာ ကျွန်တော် ရေးထားတဲ့ ကဗျာတစ်ပုဒ် ပါလာတဲ့အတွက် စာမူခ ထုတ်ဖို့ အယ်ဒီတာ ချိန်းတဲ့နေရာက

အပြန်မှာ မဂ္ဂဇင်းတိုက် တည်နေရာ ရပ်ကွက်ရဲ့ လမ်းဆုံ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲက ခပ်သုတ်သုတ် ထွက်လာတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို အမှတ်မထင် မြင်ဖူးသလိုလို ရှိတာမို့ သတိထား ကြည့်လိုက်မိတဲ့အခါ “ဟာ သွေးလျှာရှင် ကိုအတာကြီး ပါလား” တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် တွေ့ချင်နေတဲ့သူ၊ အထူးသဖြင့် ကိုယ်ချင်းစာ တရား မရှိဘဲ ဆင်းရဲသား လူနာရှင်ဆီကနေ မတရား မတန်မဆ အခကြေး ငွေ ယူပြီး သွေးလျှာတဲ့ သူကို တစ်ခုခု နာအောင် အပြစ်တင်ဖို့ အခနဲ့သင့် တွေ့လိုက်ရတာမို့ ကျွန်တော် စိတ်ထဲက ဝမ်းသာ သွားမိသလို ဒေါသတွေလဲ အလိပ်လိုက် ထွက်လာပါတော့တယ်။ နောက်ကနေ မပြေးရုံ တမယ် အမှီလိုက်လာခဲ့ရာက သူနေတဲ့ ရပ်ကွက်ထဲမှာမို့ ဘယ်က ဘယ်လို စကားရှာပြီး ရန်တွေ့ရမလဲ ဆိုတာ စဉ်းစားနေတဲ့မှာ ရှေ့က သွားနေတဲ့ ကိုအတာကြီးက ဝါးလုံးတွေကို ခပ်ကုကျ ကာထားတဲ့ ခြံပိုင်းထဲ ဝင်သွားပါတယ်။ ပေ ၈၀ လောက်ကျယ်တဲ့ ခြံပိုင်းထဲက ခန့်မိုး ဝါးထရံကာ တဲအိမ် လေးငါးလုံးကို ပူးပူကပ်ကပ် ဆောက်ထားတဲ့ တဲတွေ ထဲက အစုတ်ဆုံး တဲထဲကို ကိုအတာကြီး ဝင်သွားတာမို့ ကျွန်တော် တဲထဲ လိုက် မဝင်ဘဲ တဲအဝ ကနေ အထဲကို လှမ်းကြည့်လိုက်ပါတယ်။

“အမေ သားပြန်လာပြီ” လို့ ကိုအတာကြီးက သူ့အသံဩဩ ကြီးနဲ့ ပြောလိုက်တဲ့အခါ တဲထဲက ဖျာစုတ်ပေါ် အိပ်နေတဲ့ အသက် ၇၀ကျော် အမယ်အိုကြီး လှဲနေရာက တဖြည်းဖြည်းချင်း ထလာပါတယ်။ ကိုအတာကြီး က အမယ်အိုကြီးနား ပုဆစ်တုတ် ထိုင်ချလိုက်ပြီး လက်ဖက်ရည်ဆိုင်က ဝယ်လာဟန် တူတဲ့ နွားနို့ ပူပူကို ခွက်ထဲ လောင်းထည့်ပြီး အမယ်အိုကြီးကို တရိုတသေ ကမ်းပေးလိုက်ပါတယ်။ “ဟဲ့ သား ကိုအတာ မင်း ခွက်ထဲက ဘာလဲ သားရဲ့” “နွားနို့ပါ အမေ” “ဟင် ဒါဆို အမေမှာတဲ့ ဆန်ပြုတ် ပါ မလာခဲ့ဘူးပေါ့” “ဟိုလေ အဲဒါ သား ဟို - သွားဝယ်ပါသေးတယ် အမေ၊ ဒါပေမဲ့ ဟိုလေ ဟို - ဆန်ပြုတ်ဈေးတွေက နဲနဲများလို့ သားမှာရှိတဲ့ ငွေနဲ့ မဝယ် နိုင်တာနဲ့ ဈေးနည်းနည်းပေါတဲ့ နွားနို့လေးဘဲ ... ..” ကျွန်တော် နားထောင်နိုင်စွမ်း မရှိတော့သလို ကြည့်နိုင်စွမ်းလဲ မရှိတော့ပါ။ အလိပ်လိုက် ထွက်နေတဲ့ ဒေါသတွေလဲ အခိုးအငွေ့လို ပျောက်ကွယ်သွားပြီး ရင်ထဲမှာ ဆိုနင့်လို့ လာပါတယ်။

တဲ အဝ ကနေ အထဲကို ချောင်းကြည့် နေရာက လမ်းမဘက် ကိုယ်ကို လှည့်ပြီး ပြန်မယ် အလုပ်မှာ “ဘာကိုစွဲ ရှိလို့လဲရှင်” အသက် ၁၃ နှစ်အရွယ် မိန်းမငယ်လေးက ရေထမ်း ထမ်းပိုးနဲ့ ရေပုံးကို မြေပေါ် ချရင်း ကျွန်တော့်ကို မေးလိုက်တာ ဖြစ်ပါတယ်။ ထမိတ်တို ချွေးဖိုဖို၊ ရေပုံးနှစ်ပုံးကို ဝါးပိုးဝါးနဲ့ ဆိုင်းထမ်းထားတဲ့ ကောင်မလေးကို မြေဆုံးခေါင်းဆုံး ပြန်ကြည့် နေတဲ့မှာ “ဘယ်သူနဲ့ တွေ့ချင်လို့ပါလဲရှင်” လို့ ထပ်မေးတာ ခံလိုက်ရပါ တယ်။ “ဪ - ဟို ကိုအတာကြီး ကိုအတာကြီး သွေးလျှာ သွေး ... ..” သူခိုး လူမိ သလို ကျွန်တော် အထစ်ထစ် အငေါ့ငေါ့ ဖြစ်နေချိန်မှာ ကောင်မလေးက “ဪ ကိုအတာကြီးကို သွေးလျှာဖို့ လာခေါ်တာလား” “ဟာ မဟုတ်ဘူး မဟုတ်ဘူး အစ်ကိုက သူ့ကို သွေးလျှာရင်း သိသွားလို့ သူနေတဲ့ နေရာကို လိုက်လာတာ သူနဲ့ မသိပါဘူး။ ဟို သူ့အကြောင်း သိရလို့ပါ ” “သူ့ အကြောင်း သိချင်ရင် ကျွန်မ ပြောပြပါမယ်။ သူ့ကိုတော့ သွား မမေးနဲ့ သူ့ကိုယ်သူ သိပ် မမှတ်မိတော့ဘူး။ ကိုအတာကြီးက ဒါ မကောင်းဘူးရှင် ” ကောင်မလေးက သူ့ခေါင်းကို လက်ညှိုးထိုးပြီး လက်ခါ ပြပါတယ်။ “ပြီးတော့ ကိုအတာကြီးက ဒါလဲ မကောင်းဘူး” ကောင်မလေးက နှစ်စောင်းကို လက်ညှိုးထိုးပြပြီး လက်ခါပြ ပြန်ပါတယ်။ “ဟေ မင်း စကားက ဘာလဲ ကိုအတာကြီးက ခေါင်းရော ဖိုက်ရော မကောင်းဘူးလား” “ဟာ မဟုတ်ပါဘူး အစ်ကိုကြီးကလဲ ကိုအတာကြီးက ဦးနှောက် မကောင်းတော့ဘူး ပြီးတော့ နံရိုးလဲ ကျိုးနေတယ်လို့ ပြောတာ” “ဟင် ဘာဖြစ်လို့ မကောင်းတာလဲ မွေးကတည်းကလား။ ဟို တဲ ထဲက အမယ်အိုကြီးကရော သူ့အမေလား” “အစ်ကိုကြီး သိချင်ရင် ကျွန်မ အစအဆုံး ပြောပြမယ် နားထောင်” “အေးဟုတ်ပြီ ပြောပြစမ်းပါအုံးကွာ” ကောင်မလေးက လည်ချောင်းတစ်ချက် ရှင်းလိုက်ပြီး ကိုအတာကြီး အကြောင်း ကျွန်တော့်ကို အစ အဆုံးပြောပြတော့တယ်။

“အမယ်အိုကြီးဟာ ဟိုးအရင် အပျိုကြီး ဘဝတုံးက ဆေးရုံ တစ်ရုံမှာ လူနာ အဝတ်လျှော်တဲ့ အလုပ်လုပ်ရင်း သူတို့ဆေးရုံမှာ မွေးပြီး မိဘ စွန့်ပစ်ထားတဲ့ ရက်သားအရွယ် ကိုအတာကြီးကို ဆေးရုံအုပ်ကြီးဆီက မရမက တောင်းပြီး သားအရင်းလို မွေးစားလာခဲ့တယ်။ အပျိုကြီး ကလေး

ရတော့ လူတွေ ပိုင်း ကဲ့ရဲ့ပေမဲ့ ကလေးအပေါ် မေတ္တာ မပျက်ခဲ့ပါဘူး။ ကိုအတာကြီး ကလဲ အမယ်ကြီးကို အမေအရင်းလို ချစ်တယ်။ မွေးစား အမေမှန်း သိပေမဲ့ ငယ်ငယ်ကတည်းက ရပ်ကွက်ထဲမှာ ကျွန်မလို ရေထမ်း ရောင်းပေးရင်း တဘက်တစ်လမ်းက ဝင်ငွေရအောင် လုပ်ပေးခဲ့တယ်။ လူပျိုပေါက် အရွယ်မှာ ဆိုက္ကားနင်းပြီး လုပ်ကျွေးခဲ့တယ်။ ကိုအတာကြီးက စာမေးပွဲ တစ်ခါမှ မကျူးဘူးရှင်၊ ဆိုက္ကားနင်းရင်း ဆယ်တန်းကို နှစ်ချင်းပေါက် အောင်သွားခဲ့ပါတယ်။ ဒီရပ်ကွက်ထဲက ကျွန်မတို့လို ဆင်းရဲတဲ့ ကလေးတွေ အားလုံးကို အခမဲ့ စာပြပေးခဲ့တယ်။ အဝေးသင် တက္ကသိုလ် ဒုတိယနှစ် အရောက်မှာ သူ့ဆိုက္ကားကို ကိုယ်ပိုင်ကား တစ်စီး နောက်က ဝင်တိုက်ပြီး မောင်းပြေးသွားတာ ကိုအတာကြီးကို ကား တက်ကြိတ်မိသွားတယ်။ လူ မသေပေမဲ့ နံရိုး သုံးချောင်း ကျိုးသွားပြီး ဦးနှောက် ထိခိုက် ဒဏ်ရာရ သွားတယ်။ ဆေးရုံက ဆင်းလာတော့ ဦးနှောက် မှတ်ဉာဏ် မကောင်းတော့ လို့ တက္ကသိုလ် ဆက်မတက်နိုင်တော့ဘူး။ နံရိုး ကျိုးထားလို့ ရေလဲ ထမ်း မရောင်းနိုင် တော့သလို ဆိုက္ကားလဲ မနင်းနိုင်တော့ဘူး။

အမယ်အိုကြီး ကတော့ အရင်တုံးက အဝတ်လျှော်ခဲ့တဲ့ ဒဏ် ကြောင့် လွန်ခဲ့တဲ့ ဖြစ်လောက် ကတည်းက ချောင်းဆိုးရင်ကျပ် အဆုတ် အအေးမိပြီး တရှောင်ရှောင် ဖြစ်နေခဲ့တယ်။ ဒီနှစ်ထဲမှာ သားစိတ်နဲ့ အိပ်ယာထ ဘုံးဘုံးလဲတဲ့ အထိပါတဲ့ရှင်။ ကိုအတာကြီးကတော့ ဦးနှောက် ရော ကိုယ်ခန္ဓာရော ဒုက္ခိတ ဖြစ်နေပေမဲ့ အမေကို လုပ်ကျွေးဖို့ လုံးဝ မမေ့ခဲ့ ဘူး။ ငွေ ရှာမရတဲ့ နောက်ဆုံး သူ့ကိုယ်ထဲက သွေးကို ဖောက်ထုတ်ပြီး ဆေးရုံမှာ သွေးသွားလျှူရင်း လူနာရှင်ပေးတဲ့ ငွေနဲ့ သူ့အမေကို လုပ်ကျွေးခဲ့ပါတယ်ရှင်။ ကျွန်မတို့က သူတို့သားအမိကို အကြောင်းသိဖို့ သနားရုံက လွဲပြီး ဘာမှ ထိထိရောက်ရောက် မကူညီနိုင်ကြပါဘူး။ ဦးနှောက် သိပ်မမှန်တော့တဲ့ ကိုအတာကြီးဟာ သူ့အမေ စားချင်တာကို ဝယ်ဖို့ ပိုက်ဆံ မရှိတဲ့အခါ တစ်ခါတစ်လေ ဆေးရုံမှာ သွေးသွားလျှူရင်း သွေးရောင်းခငွေ လိုသလောက် မရရင် အော်တစ် ဆဲဆိုတတ်လို့ တစ်ချို့ လူနာရှင်တွေနဲ့ ဆေးရုံဝန်ထမ်းတွေကတောင် ကိုအတာကြီးကို အသပြာ သွေးအလျှူရှင် ဆိုပြီး အထင်လွဲပြီး အိမ်အထိ ရန်လာတွေ့ ကြတာ အကြိမ်ပေါင်း မနည်း တော့ပါဘူး။

တကယ်တော့ သွေး ဆိုတာမျိုးကလဲ သုံးလနေမှ တစ်ခါ လျှူရှင် ရှိတာ မဟုတ်လား။ တစ်လောက သူ့အမေ သောက်ဖို့ဆေးလိုလို့ ဆိုပြီး သုံးလ မပြည့်ခင် သွေးလျှူတာ လျှူနေကျဆေးရုံက လက်မခံတော့ တခြား ဆေးရုံတစ်ရုံမှာ ကိုအတာကြီးက သွေးသွားလျှူ ရောင်းစားတာ လမ်းမှာ အားပြတ်ပြီး မူးလဲခဲ့သေးတယ်။ အသိ ဆိုက္ကားဆရာတွေက တွေ့လို့ အိမ်အထိ လာပို့ခဲ့လို့သာပေါ့။ နို့မဟုတ်ရင် မတွေးရဲစရာ ပါတဲ့ရှင်” “ဘာ” ကျွန်တော် ဘာစကားမှ ပြန်မပြောနိုင်လောက်အောင် ပါးစပ် အဟောင်းသား ဖြစ်သွားပါတယ်။ ဘာလုပ်လို့ ဘာကိုင်ရမှန်းလဲ မသိတော့သလို မိခင်ကျေးဇူး သိတတ်တဲ့ သူတော်ကောင်းကြီး ကိုအတာကြီးကို မျက်နှာချင်းဆိုင်ဖို့ မဝံ့မရဲ ဖြစ်သွားမိပါတယ်။ အိတ်ကပ်ထဲကို စမ်းကြည့်လိုက်တော့ ခုနလေးကမှ ရလာတဲ့ စာမူခ ငွေစက္ကူတွေကို တွေ့လိုက်ရတယ် ကောင်မလေး လက်ထဲ အကုန် ထည့်ပေးလိုက်ပြီး “ကိုအတာကြီးရဲ့ အမေ ခုနက ဆန်ပြုတ် သောက်ချင် တယ်လို့ ပြောသံကြားတယ်။ ရော့ရော့ ဒီငွေနဲ့ လမ်းထိပ် စားသောက်ဆိုင်က အသားဆန်ပြုတ်တစ်ခွက် ဝယ်ပေးလိုက်ပါနော် ညီမလေး”

ပြောပြီး ပေးပြီးပြီးချင်း လမ်းမဘက်ကို ကျွန်တော် ချာကနဲ လှည့် ထွက်ပြီး ပြန်လာခဲ့တယ်။ ဒီနေ့မနက် စာမူခ သွားမယူခင်မှာ သွေးတိုး ရောဂါနဲ့ အိပ်ယာထ လဲနေတဲ့ ကျွန်တော့်အမေကို “အမေ သား ဒီနေ့ စာမူခ သွားထုတ်မလို့ ဘာဝယ်ခဲ့ရမလဲ အမေ” လို့ လှမ်းအမေးမှာ အမေက “ဪ အေး၊ လမ်းထိပ်က ရခိုင်မုန့်တီကို ဝါးဖယ်ရော ပဲကပ်ကြော် ရော ပါအောင် တစ်ပွဲတဲ့ ဝယ်ခဲ့ပါ သားရယ်” လို့ ပြန်ပြောတဲ့ အမေ စကားသံကို နားထဲ ပြန်ကြားလိုက်ရပါတယ်။ ခွင့်လွှတ်ပါအမေ သားရဲ့ စာမူခ လေးတွေ ကိုအတာကြီး အမေရဲ့ ဆန်ပြုတ်ဖိုး ဖြစ်သွားပါပြီ ။ အမေအတွက် ရခိုင် မုန့်တီလေးကိုတော့ နောက်လမှာ စာမူခ ထပ်ရတော့မှတဲ့ ... ..။

ကားမှတ်တိုင် ကို ခပ်သုတ်သုတ် လျှောက်အလာမှာ ကျွန်တော့် လက်ဖခွံပေါ် မိုးရေစက် တစ်စက် ကျလာတာမို့ ထီး မယူလာခဲ့မိတာကို

သတိရရင်း အချိန်အခါ မဟုတ် ရွာတဲ့မိုး ကို ကျိန်ဆဲမလို့ ကောင်းကင်ပေါ် မော့အကြည့်မှာ နောက်ထပ် မိုးစက် တစ်စက်က ပါးပေါ် တည့်တည့် ကျလာခဲ့ပါတယ်။ ဟင် မိုးရေကလဲ မအေးဘဲ ပူလို့ပါလား။ နောက်မှ သိလိုက်ရတာက မိုးစက်တွေက ကောင်းကင်က ကျလာတဲ့ မိုးစက်တွေ မဟုတ်ဘဲ ကျွန်တော့် မျက်ဝန်းထဲက ကျလာတဲ့ မျက်ရည်တွေဆိုတာပါဘဲ။

တကယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်ဟာ မျက်ရည်လွယ်သူ မဟုတ်ပါ။ အခုလို စီးကျလာတဲ့ မျက်ရည်တွေဟာ တော်ရုံတန်ရုံ ကိစ္စကြောင့် မဟုတ်မှန်း ကိုယ့်ကိုယ်ကို နားလည်လိုက်ပေမဲ့ ဘာကြောင့်ကျတဲ့ မျက်ရည်တွေလဲ ဆိုတာကိုတော့ သေသေချာချာ မဝေခွဲနိုင်ခဲ့ဘူး။

သွေးလျှူဘဏ်ထဲက သွေးလျှူခ ငွေမပေးနိုင်လို့ ကိုအတာကြီးနဲ့ စကားများခဲ့တဲ့ လူနာရှင်ကို သနားလို့ ကျခဲ့တာလား။ သွေးမတော် သားမစပ် တဲ့ မိဘမဲ့ ကလေးလေးကို ယူယူကြင်နာစွာ မွေးစားစောင့်ရှောက်ရင်း ရောဂါဆိုးကြောင့် အိပ်ယာပေါ် ဘုန်းဘုန်းလဲရင်း ဝေဒနာ ခံစားနေရတဲ့ ကိုအတာကြီးရဲ့ မွေးစားအမေအိုကြီးကို သနားလို့ ကျတဲ့မျက်ရည်လား။ ငယ်ငယ်လေး ကတည်းက မိခင်အရင်းလို အလိုက်တသိ ပြန်လည် ကျွေးမွေးရင်း ဒုက္ခိတ ဘဝ ရောက်တဲ့အထိ တာဝန်သိနေတဲ့ မွေးစားသား ကိုအတာကြီးကို သနားလို့ ကျတဲ့ မျက်ရည်လား။ ဒါမှမဟုတ် ကျွန်တော် အိမ်အပြန်မှာ ဝယ်လာမဲ့ ရခိုင်မုန့်တီကို စားဖို့ ပြင်ဆင်နေတဲ့ သွေးတိုး ရောဂါသည် အမေကိုလား ဆိုတာ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် မဝေခွဲနိုင်တော့ပါ။

လောလောဆယ် အိမ်ပြန်ဖို့ ကားခ မရှိ တော့ပေမဲ့ ကုန်းကြောင်း လမ်းလျှောက် ပြန်ရ လောက်အောင် နီးတဲ့ ခရီး မဟုတ်လေတော့ ကား မှတ်

တိုင်မှာ ကားစောင့်နေတုံး ရပ်တယ်ဆိုရုံလေး ရပ်နေတဲ့ အမြန်ယာဉ် ခြေ နင်းခုံပေါ် ဖဝါးတစ်ဘက်စာနဲ့ လက်တစ်ကိုင်စာ နေရာ အပြေးအလွှား ယူရင်း အိမ်ပြန်လာခဲ့ပါတယ်။ “ဟိုအစ်ကိုကြီး ခရီးဝေးရင် အထဲ ဝင်ထိုင်ပါ။ တွယ်စီးရတာ ခရီးသည်ရော ယာဉ်မောင်းပါ အန္တရာယ် များပါတယ်” စပါယ်ယာ စကားကို အသိအမှတ်ပြုရုံ ပြုံးပြလိုက်ပါတယ်။ အထဲဝင်ထိုင်လို့ မဖြစ်ဘူးလေ။ ကျွန်တော့်မှာ ကားခ တစ်ပြားမှ ကျန်တော့တာ မဟုတ်တဲ့ အတွက် စပါယ်ယာကို တောင်းပန်ပြီး စီးရမှာဆိုတော့ အလကားလဲ စီးသေး ထိုင်ခုံထဲလဲ ဝင်ထိုင်နေသေး ဆိုရင် ဂြူစုမှာစိုးလို့ ကိုယ့်ဖာသာကိုယ် အ လိုက်တသိ တွယ်စီးနေတာကို သိရင် စပါယ်ယာ လေသံချိန်မှာ မဟုတ်တာ ကို တွေးမိရင်း ပြုံးလိုက်မိပါတယ်။ အဲဒီလို အပြုံးမှာ ပါးပြင်ပေါ် တင်ကျန်နေ တဲ့ မျက်ရည်စ တစ်ချို့ ကားမောင်းတဲ့ လေ အရှိန်နဲ့ အဝေးကို လွင့်စင်သွား ပါတယ်။

စိတ်ထဲမှာတော့ နောက်တစ်ခါ မျက်ရည်ကျစရာ အကြောင်းတွေ ကြုံလာရင် ခံနိုင်ရည် ရှိအောင် ဘယ်လို လုပ်ရမလဲဆိုတာကိုတဲ တွေးနေမိပါ တော့တယ်။ ။ (မင်းအောင်သက်ဂျွန်)

ရွာခွင့်တော်

- * မမ တစ်ယောက်ထံ ချစ်ခွင့်ပန် ဗလာနတ္တိ အသည်း မရှိတဲ့ ။
- * ရွယ်တူ တစ်ယောက်ထံ ချစ်ခွင့်ပန် ပါးကွဲသွားမယ် လက်ဝါးကြည့်တဲ့ ။
- * ချာတိတ် တစ်ယောက်ထံ ချစ်ခွင့်ပန် အချစ်အကြောင်း ဘာမှမသိ တဲ့။
- * ဩတ် ချစ်မေတ္တာ ချစ်မေတ္တာ - - - မေတ္တာကိုရှာ ဒီကမ္ဘာ ၊ မိုးမြေအထိ ဒါဏ်ချက်များလျှံ ကားတိုင်မြင်မှ နားလည်ပါ၏။ ။ (ရောမ ၅:၈) (စင်းထွန်းသင်္ခါလွင်)

မည်သူမဆို စာမူများ ရေးသား ပေးပို့နိုင်ပါသည် (နိုင်ငံရေး၊ လူချိုးရေး၊ ဂိုဏ်းဂုဏ် နှင့် ငြိစွန်း ပါတ်သက်သော စာမူများကို လုံးဝ လက်မခံပါ)
Min Aung Thet Lwin , 4 Tuas Ave 10 , Singapore 639128.
 ((E-mail; min_atl @ yahoo.com.sg)) Phone; (65) 81222320